

3^η Διημερίδα Ε.Ε.Ν.ε-Θέμα ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

*Το υποκειμενικό στοιχείο του αδίκου
στα φορολογικά αδικήματα*





Φορολογική Παραβατικότητα

- Φοροαποφυγή
- Φοροδιαφυγή
- Φορο-υπερμερία



Υπερασπιστικοί Ισχυρισμοί

-η έλλειψη δόλου

- η πτώχευση του κατηγορουμένου

- η συνδρομή κατάστασης ανάγκης που αποκλείει τον κα
άδικο

- η συγγνωστή νομική πλάνη

- η πραγματική πλάνη



Φορολογικά Αδικήματα

α.17 Ν.2523/97 – Αδίκημα φοροδιαφυγής για την παράλειψη υποβολής ανακριβούς δήλωσης στη φορολογία εισοδήματος:
«Όποιος προκειμένου να αποφύγει την πληρωμή φόρου εισοδήματος, εισοδήματα από οποιαδήποτε πηγή, παραλείποντας να υποβάλει υποβάλει δήλωση ανακριβή δήλωση, τελεί αδίκημα φοροδιαφυγής στη φορολογία εισοδήματος».

α.18 Ν.2523/97 – Αδίκημα φοροδιαφυγής για μη απόδοση ή ανακριβή παρακρατούμενων φόρων, τελών ή εισφορών:
«Όποιος προκειμένου να αποφύγει την πληρωμή του φόρου προστιθέμενης αξίας εργασιών....δεν αποδίδει ή αποδίδει ανακριβώς ή συμψηφίζει αυτούς, καθώς και τη φορολογική αρχή με την παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών...»



α.66 ν.4174/2013 – Εγκλήματα φοροδιαφυγής:



Ο δόλος στα φορολογικά αδικήματα

ΑΠ 1231/2011: «Στις ως άνω διατάξεις...περιγράφεται η υποκειμενική υπόσταση των οικείων οποία η παράλειψη υποβολής ή η υποβολή ανακριβούς δήλωσης φόρου εισοδήματος, ή η απόδοση στο Δημόσιο του φόρου προστιθέμενης αξίας κλπ στοιχειοθετείται μόνο αν ο φορολογούμενος προκειμένου να αποφύγει την πληρωμή φόρου εισοδήματος» ή προκειμένου να αποφύγει τη πληρωμή της προστιθέμενης αξίας ή να πληρώσει λιγότερο φόρο. Από τη χρήση της θέσης «προκειμένου να αποφύγει τη πληρωμή της προστιθέμενης αξίας ή να πληρώσει λιγότερο φόρο. Από τη χρήση της θέσης «προκειμένου να αποφύγει τη πληρωμή της προστιθέμενης αξίας ή να πληρώσει λιγότερο φόρο. Από τη χρήση της θέσης «προκειμένου να αποφύγει τη πληρωμή της προστιθέμενης αξίας ή να πληρώσει λιγότερο φόρο.

νόμου, συνάγεται ότι στις περιπτώσεις αυτές διαπλάθεται έγκλημα υπερχειρίσεως

υπόστασης (έγκλημα σκοπού) και ο φορολογούμενος πρέπει να ενεργεί με υπέρβαση

27 παρ.2 ΠΚ) και συγκεκριμένα θα πρέπει με την πράξη της υποβολής ανακριβούς δήλωσης φόρου εισοδήματος ή με τη μη απόδοση ή ανακριβή απόδοση φόρου προστιθέμενες αξίας, εφόσον ο φορολογούμενος, γνωρίζοντας, έστω και με την έννοια του ενδεχόμενου δόλου, και επιδιώκοντας την αποφυγή της πληρωμής του φόρου εισοδήματος ή του φόρου προστιθέμενης αξίας. Αν δεν υπάρχει ο ανωτέρω λόγος, το έγκλημα υπερχειρίσεως υφίσταται μόνο αν ο φορολογούμενος, στο πρόσωπο του φορολογουμένου, δεν πληρούνται η υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος και οι άλλες προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 17 και 18 του ανωτέρω νόμου. Επομένως, θα πρέπει στην περίπτωση αυτή να εκδοθεί απόφαση για τις ανωτέρω πράξεις να περιέχεται πλήρης και σύντομη αιτιολογία...κυρίως όμως να αιτιολογείται ο συγκεκριμένος σκελετός των επιχειρημάτων



Ο δόλος στα φορολογικά αδικήματα

ΑΠ 1231/2010: «Όσο αφορά το δόλο που απαιτείται κατά το άρθρο 26 παρ.1 της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος και συνίσταται, σύμφωνα με το ιδίου Κώδικα, στη θέληση παραγωγής των περιστατικών που κατά το νόμο απαγορεύονται ως αξιόποινης πράξης δεν υπάρχει ανάγκη, κατά τούτο, ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, αφού αυτός ενυπάρχει στην παραγωγή των περιστατικών και προκύπτει απ' αυτή, όταν η συγκεκριμένη περίπτωση δεν αξιώνει πρόσθετα στοιχεία για την ύπαρξη του δόλου, όπως ενδεχόμενου, όπως συμβαίνει και στην περίπτωση του εγκλήματος της παραβίασης παρ.1 του Ν.2523/1997, για το οποίο η περί τούτου (δόλου) κρίση περιέχεται



Ο δόλος στα φορολογικά αδ

ΑΠ 225/2015: *«Επίσης, δεν αιτιολογείται επαρκώς, με αναφορά συγκεκριμένη γνώση του αναιρεσείοντος ότι η απόδοση των παρακρατούμενων φόρων ήταν αν σκοπός αυτού επελεύσεως του εγκληματικού αποτελέσματος αποφυγ παρακρατούμενων φόρων, ενόψει της ιδιότητας του ως αναπληρωματικού διοικη καθιστά ενδεχόμενο να μη γνωρίζει όσα γνωρίζει ο πρόεδρος και ο διευθ εταιρείας, μη αρκούσης της τυπικής επανάληψης των προϋποθέσεων τ σκεπτικό όσο και στο διατακτικό «προκειμένου να αποφύγει τ παρακρατούμενων φόρων».*



Ο δόλος στα φορολογικά αδ

ΑΠ 1678/2008 – Ακυρότητα Κλητηρίου Θεσπίσματος: «Από τη χρήση της στο κείμενο του νόμου συνάγεται ότι και στην περίπτωση αυτή διαπλάθεται υποκειμενικής υποστάσεως (έγκλημα σκοπού) και ο φορολογούμενος πρέπει να βαθμού (άρθρο 27 παρ.2 ΠΚ) και συγκεκριμένα, θα πρέπει με την πράξη της δήλωσης για την απόδοση στο Δημόσιο του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, να γνωρίζοντας, έστω και με την έννοια του ενδεχόμενου δόλου, και επιδιώκων πληρωμή του. Επομένως θα πρέπει και στο κλητήριο θέσπισμα ο συγ (αποφυγής πληρωμής ΦΠΑ και λοιπών φόρων) αφενός να εξειδικεύεται πληρωμής ΦΠΑ ή Φόρου Κύκλου Εργασιών ή παρακρατούμενων και επιρ και αφετέρου να περιγράφεται ρητά και με σαφήνεια, αφού πρόκειται υποκειμενικής υπόστασης του αδικημάτος.....Ειδικότερα, στο κλητήριο θέσπι επακριβώς τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία πληρούν την υποκειμε εγκλημάτων και δη όσον αφορά στο έγκλημα φοροδιαφυγής με την παράλειψη υποβολή ανακριβούς δήλωσης εισοδήματος, δεν αναφέρεται το στοιχείο «τα πληρωμής φόρου εισοδήματος» όσον αφορά δε στο έγκλημα της φοροδιαφυγής



ΦΠΑ

ΑΠ 358/2016: «...να γνωρίζει και να επιδιώκει να αποφύγει την πληρωμή του

ΜονΠλημμΘεσσαλ 14813/2013: «....προέκυψε από τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία ότι ο κατηγορούμενος επιθυμώντας να καταβάλει το παραπάνω ποσό, που από αντικειμενική εξέταση προέκυψε ότι οφείλονται να καταβάλει, κατέβαλε εμπρόθεσμα, καθόσον η επιχείρηση τυπογραφείου που διατηρεί με την επωνυμία «ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ» δέχθηκε πλήγμα από την οικονομική κρίση το 2011, αφού της οφείλονται ανείσπρακτα έσοδα των ετών 2010-2011 ύψους 700.000 ευρώ, τα οποία εξέδωσε σε αγοραστές πελάτες της επιχείρησης με την προϋπόθεση να μην εισπράξει το αντιστοιχούν σε αυτά ποσό του ΦΠΑ και αφετέρου να μην εισπράξει το ποσό που οφείλονται να καταβάλουν στο Δημόσιο, υπέβαλε στις 28-8-2013 αίτημα για ρύθμιση της οφειλής αυτής στο Δημόσιο, το οποίο έγινε δεκτό και ο κατηγορούμενος έχει ήδη καταβάλει τρεις από τις 47 καταβλητέες δόσεις. Η απόφαση αυτής της ρύθμισης, βάσει της οποίας ο κατηγορούμενος κατέβαλε τα παραπάνω ποσά, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος ενήργησε με δόλο αλλά και με σκοπό να αποφύγει την πληρωμή φόρου π.κ. 2010-2011, αλλά αντίθετα είχε την πρόθεση να τον καταβάλει και από αντικειμενικά στοιχεία προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος ενήργησε με δόλο και με σκοπό να αποφύγει την πληρωμή φόρου π.κ. 2010-2011.



Μη απόδοση (μη) εισπραχθέντος ΦΠΑ

ΠεντΕφΑθηνών 3313/2011: «Πρέπει όμως να κηρυχθεί αθώος της μη καταβολής ΦΠΑ για το χρονικό διάστημα από 1-10-1998 έως 31-12-1999, καθόσον ο φόρος αυτός, η παράλειψη υποβολής δηλώσεων ΦΠΑ, όπως έγινε το έτος 2000, αλλά ότι οι υποβληθείσες ήταν ανακριβείς, άποψη στην οποία κληρώθηκε το αρμόδιο φορολογικό όργανο, διότι ο κατηγορούμενος δεν επέδειξε τα παραστατικά των πωλήσεων το έτος 2000, από την άποψη αυτή να μην αποδεικνύεται το μέγεθος του παρακρατηθέντος ποσού και συνακόλουθα η τέλεση του συγκεκριμένου αδικήματος».

Ομοίως και η ΜονΕφΚακΠειρ 487-504/2014



Εικονικά Τιμολόγια

α.19 Ν.2523/97 – Αδίκημα φοροδιαφυγής για πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα στοιχεία, καθώς και για μη εφαρμογή διατάξεων του Κ.Β.Σ.:

«Όποιος εκδίδει πλαστά ή εικονικά φορολογικά στοιχεία, καθώς και όποιος φορολογικά στοιχεία ή νοθεύει τέτοια στοιχεία, ανεξάρτητα από το αν διαφεύγει φόρου, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών»



α.66 παρ.5 Ν.4174/2013 *«Όποιος εκδίδει πλαστά ή εικονικά φορολογικά στοιχεία, όποιος αποδέχεται εικονικά φορολογικά στοιχεία ή νοθεύει τέτοια στοιχεία, αν διαφεύγει ή μη την πληρωμή φόρου, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών»*

ΑΠ 1028/2012: *«Από τη διάταξη του άρθρου 19 παρ.1 εδ.α' υπό την ισχύ της οποίας τελεσθείσα η εν προκειμένω φοροδιαφυγή, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος απαιτείται....υποκειμενικώς...δόλος, ο οποίος περιλαμβάνει τη γνώση, έστω και αμφιβολίας, της πλαστότητας ή της εικονικότητας των φορολογικών στοιχείων»*



Μη καταβολή χρεών προς το Δημόσιο

α.25 Ν.1882/1990: «Όποιος δεν καταβάλλει τα βεβαιωμένα στις δημόσιες υπηρεσίες (ΔΥΟ) κατά τα τελωνεία χρέη προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, το διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων μηνών, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης:..»

ΑΠ 65/2013: «Το έγκλημα της παραβάσεως του άρθρου 25 Ν. 1882/1990 που είναι πλημμέλημα, τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως (άρθρο 18 Π.Κ.), προϋποθέτει δόλο (πρόθεση), αφού δεν καθορίζεται υπό του νόμου υπαιτιότητα. Εντεύθεν και δεν απαιτείται ειδική αιτιολογία του δόλου ούτε και στην καταδικάσθηκε για την παράβαση του άρθρου 25 παρ. 1 Ν. 1882/1990 και είχε κηρυχθεί υπεύθυνος αδικήματος σε κατάσταση πτωχεύσεως, τα δε χρέη προς το Δημόσιο βεβαιώθηκαν μετά την κήρυξη της υπαίτιότητας και στην περίπτωση αυτή, ο δόλος εξυπακούεται ότι ενυπάρχει, στην θέληση παραγωγής των περιστατικών που απαρτίζουν την έννοια της αξιόποινης αυτής πράξεως, ενώ δεν υπάρχει ανάγκη του δικαστηρίου να απαντήσει σε συναφή προς τα άνω ισχυρισμό του κατηγορουμένου, εφ' όσον αυτός οφείλει να συμμορφωθεί κατά τις διατάξεις των άρθρων 170 παρ. 2 και 333 παρ. 2 Κ.Π.Δ., αλλά αρνητικός της κατηγορίας (Α.Π. 492/2011, Α.Π. 722/2010, Α.Π. 422/2010).» (ΑΠ 323/2011, ΑΠ 852/2011, ΑΠ 191/2013).



Πτώχευση + Φορολογικά Αδικήματα

ΑΠ 990/2012, ΑΠ 659/2011: Η πτώχευση του οφειλέτη ασκεί έννομη επιρροή στην ευθύνη του υποχρέου, υπό την προϋπόθεση ότι η κήρυξη της πτώχευσης έλαβε ως βάση βεβαίωση του χρέους ή το ληξιπρόθεσμο αυτού, εν όψει του ότι, το μεν Νόμο 635/1937 ο πτωχεύσας στερείται αυτοδικαίως της διοικήσεως της πτωχευτικής διαδικασίας, άκυρη ως προς την ομάδα των πιστωτών κάθε δικαιοπραξία αυτού που αφορά την περιουσία, το δε κατ'άρθρο 679 αρ.4 του ΕμπΝ καθιερώνεται ποινική ευθύνη για την περίπτωση πληρωμής των πιστωτών του μετά την ημέρα παύσεως των πληρωμών.

ΑΠ 1045/2013, ΑΠ 204/2013, ΑΠ 704/2012: Εφόσον δεν προκύπτει ποια διαδικασία πτωχευτικής διαδικασίας μετά το έτος που κηρύχθηκε αυτή και ποια ήταν η κατάσταση της εταιρείας όταν κατέστησαν ληξιπρόθεσμες οι οφειλές της, ώστε να κριθεί αν η πληρωμή των χρεών ο κατηγορούμενος, δεν αίρεται ο δόλος.



Πτώχευση + Φορολογικά Αδικήματα

ΑΠ 2618/2008 (εμμέσως):

- **Αν ο φορολογούμενος δήλωσε ο ίδιος** στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου προβεί στην πληρωμή των χρεών του τότε η οφειλή φόρου που αφορά το μετα **δεν επικαλύπτεται από δόλο.**
- **Αν όμως η κήρυξη της κατάστασης πτώχευσης του έγινε με αίτηση π** φορολογούμενος μολονότι δεν ήταν σε θέση να εξοφλήσει τους δανειστ δραστηριότητα του και λόγω μη πληρωμής τους κηρύχθηκε σε πτώχευση μ πρωτοβουλία κάποιου από τους δανειστές του, **τότε η πτώχευση δεν επηρεα για τα αδικήματα που τυποποιούνται στα άρθρα 17 και 18 ν.2523/1997.**



Πτώχευση + Φορολογικά Αδικήματα

ΑΠ 168/2012: *«...δεν αιτιολογείται ειδικώς και εμπεριστατωμένως η συνδρομή δόλου του κατηγορουμένου, διότι ενώ το δικαστήριο, προς αντίκρουση σχετικής κατηγορίας ισχυρισμού, δέχθηκε ότι η παραπάνω Ανώνυμη Εταιρεία κηρύχθηκε πτώχευσης με ημερομηνία παύσεως των πληρωμών της ... (ήτοι προς της βεβαιώσεως επομένως ο κατηγορούμενος δεν είχε την προς τούτο εξουσία διοικήσεως της εταιρείας που μπορούσε να καταβάλει τα οφειλόμενα χρέη προς το Δημόσιο, εν συνεχεία δέχθηκε ότι «δεν αποδείχθηκε ότι ο ίδιος κατηγορούμενος στη διάρκεια που είχε τη διαχείριση της πτωχεύσας εταιρείας δεν είχε τη δυνατότητα να εξοφλήσει τα επίδικα χρέη....» και, με βάση αυτή, ερμηνεύση και εφήρμοσε εσφαλμένα τις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις....»*



Αθώωση λόγω νομικής πλάνης

ΤριμΕφΚακΠειρ 540/2014 έγιναν δεκτά τα εξής: «...Σε κάθε, δε, περίπτωση, να μην καταλογιστεί, θα πρέπει η νομική πλάνη του δράστη να είναι συγγνωστή με αυτός την ικανότητα να διακρίνει το ουσιαστικό άδικο της συγκεκριμένης συμπεριφοράς και αν εξαντλούσε τις όποιες δυνατότητες του, ακόμη και αν κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου, είναι γεγονός ότι ο κατηγορούμενος Ε.Μ. τελούσε σε συγγνωστή νομική παράνομου χαρακτήρα της συμπεριφοράς του, αγνοούσε δηλαδή, δικαιολογημένα γεγονότα των πραγμάτων αγοραπωλησία των επίδικων ακινήτων, μπορούσε να θεωρηθεί ότι αγνοούσε την αγοραπωλησία ακινήτων κατ'άρθρο 28 παρ.2 του Ν.2238/1994. Το δε συγγνωστό της αυτής του πλάνης, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, αφού η διάταξη του άρθρου 28 του Ν.2238/1994, ήταν μία διάταξη περιορισμένης πρακτικής εφαρμογής επί σειρά ετών (ο μάρτυρας κατηγορίας κατέθεσε περί αυτού), άγνωστη ακόμη και σε ειδήμονες νομικούς και φορολογικούς κύκλους. Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό, ότι με τα τελευταία δημοσιεύματα αναφέρονται σε αναδρομικούς ελέγχους αγοραπωλησιών ακινήτων κατά την τελευταία δεκαετία, προκειμένου οι ελεγκτικές αρχές, εφαρμόζοντας εκ νέου την άνω νομοθετική διάταξη, να επιβάλουν πρόστιμα σε όσους πούλησαν ακόμη και



Αθώωση λόγω νομικής πλάνης

ΜονΠλημΠειραία 469/2013 : Αθώωση κατηγορουμένου για μη καταβολή Δημόσιο λόγω συγγνωστής νομικής πλάνης, εφόσον είχε ασκήσει προσφυγή αναστολής κατά των σχετικών πράξεων της φορολογικής αρχής και είχε αιτήσεις αναστολής. Ειδικότερα «Ο κατηγορούμενος δεν ήταν υπόχρεος καταβολής αναφερόμενου χρέους, λόγω αναστολής της είσπραξης του, σύμφωνα με τις αποφάσεις αναστολής εκτέλεσης των διοικητικών πράξεων, προ του ληξιπρόθεσμου έτσι δικαιολογείται το συγγνωστό της πλάνης του: αίροντας τον καταλογισμό αποκλείοντας το δόλο του. Με βάση τα ανωτέρω γίνεται πλέον φανερό ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται και πρέπει να κριθεί ατιμώρητος πρόσωπο του συγγνωστής νομικής πλάνης κατ'άρθρο 31 παρ.2 ΠΚ.»



Αθώωση λόγω κατάστασης ανάγκης (

ΜονΠλημΡεθύμνης 3938/2013: «...καθίσταται σαφές ότι κατά το χρονικό διάστημα που διήρκεσε η ποινική διαδικασία, ο κατηγορούμενος συνεπής με τις φορολογικές υποχρεώσεις του, αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα υγείας που είχαν θέσει σε άμεσο και παρόντα κίνδυνο τη ζωή του και σωματική του ακεραιότητα. Στην αντιμετώπιση των οποίων έπρεπε να υποβληθεί σε δαπανηρές ιατρικές επεμβάσεις, που τον απομάκρυναν από την εργασία του. Αποτέλεσμα τούτων ήταν να μειωθούν κατά πολύ τα εισοδήματά του, γεγονός που οδήγησε στην αποχής από την εργασία του κατά τα ανωτέρω, αλλά και να υποβληθεί σε πρόστιμα, με περαιτέρω αποτέλεσμα να αδυνατεί να ανταποκριθεί στις φορολογικές του υποχρεώσεις, γεγονός που αποτελεί το αδίκημα της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο. Ωστόσο, η βλάβη που προέκυψε από την καταβολή των οφειλών του προς το Δημόσιο, ήταν κατά το είδος και το μέγεθος, σημαντικά κατώτερη από την βλάβη που απειλήθηκε, ήτοι την απώλεια της ζωής και της σωματικής του ακεραιότητας. Επομένως, εφόσον ο κίνδυνος ήταν αναπότρεπτος, πρέπει να κηρυχθεί αθώος λόγω συνδρομής κατάστασης ανάγκης που προέκυψε από την ποινική διαδικασία».



Ελαφρυντικές Περιστάσεις (84 παρ.2

ΑΠ 364/2013: Απόρριψη ελαφρυντικού προτέρου εντίμου βίου καθώς δεν αρκεί η μητρική ούτε η συνήθης συμπεριφορά. Απόρριψη και των ελαφρυντικών της μετρίτης συμπεριφοράς και των μη ταπεινών αιτίων.

Αναγνώριση του ελαφρυντικού της ειλικρινούς μετάνοιας λόγω μερικής οφειλόμενων χρεών **≠ ΑΠ 21/2014:** Δεν αρκεί η ανεπιτυχής προσπάθεια ρύθμισης αλλά θα έπρεπε να έχει καταβάλει έστω και μέρος της οφειλής του

ΑΠ 253/2013: Αναγνώριση της ελαφρυντικής περίπτωσης της ειλικρινούς καταβολής μέρους του χρέους και υπόδειξης ακινήτου προς κατάσχεση (α.84 παρ.2δ'ΠΚ)

ΑΠ 1231/2011, ΑΠ 1717/2010: Αναγνώριση της ελαφρυντικής περίπτωσης των αιτίων (α.84 παρ.2β'ΠΚ)

ΑΠ 210/2014: Αναγνώριση της ελαφρυντικής περίπτωσης της μετέπειτα καλής συμπεριφοράς (α.84 παρ.2ε'ΠΚ)

ΑΠ 851/2013: Αναιτιολόγητη απόρριψη της ελαφρυντικής περίπτωσης της



ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ LLM

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ